

ПРОТОКОЛ

№ 1182

гр. Пловдив, 26.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Ал. Цанкова
Съдебни Валентина Ст. Попова
заседатели: Васил Й. Христов

при участието на секретаря **ВИОЛИНА ИВ. ШИВАЧЕВА**
и прокурора **Кичка В. Пеева-Казакова**

Сложи за разглеждане докладваното от Силвия Ал. Цанкова Наказателно дело от общ характер № 20225300201364 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ К. Н. Л. се явява лично и със защитника си адв. А. П..

Пострадалите К. К. Х. и Г. К. Ш. – не се явяват.

Пострадалият Г. Ш. е редовно призован, като същият е получил съобщението на съда лично.

Пострадалият К. Х. също е получил съобщение чрез повереника си адв. Д. Г., включително и е уведомен по ел. поща, посочена от неговия процесуален представител, като е изпратил на съда отговор.

В залата се явява адв. Д. Г.. Не се явява адв. Д. К..

АДВ. Г.: В днешното съдебно заседание само аз ще представлявам пострадалите лица.

С разпореждане на съдията-докладчик са положени усилия за установяване на други лица, имащи качеството на пострадали от престъплението лица по делото според обвинителната теза, като такива не са налични, видно от приложените по делото справки, както и от отговора, получен на ел. поща на съда от К. Х., син на починалото лице.

По делото са депозираны молби от името на Г. Ш. и К. Х. в качеството им на пострадали от престъплението лица, съответно съпруг и син на починалата П.. Към молбите е прикрепен договор за правна помощ и съдействие като е посочено, че тези лица ще се представляват от адв. Г. и адв. К., първият от които се явява в днешното съдебно заседание.

АДВ. Г.: Поддържам и двете молби, които депозирах днес. Моля да

бъдат уважени.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредителното заседание. Не се противопоставям за конституирането на лицата като частни обвинители по делото, тъй като депозираните пред съда молби считам за своевременно предявени и съответстващи на изискванията на закона.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото. Не възразявам да бъдат конституирани като частни обвинители наследниците на пострадалото лице, както е заявено в молбите.

ПОДС. Л.: Запознат съм с разпореждането на съда с въпросите, които ще се обсъждат в днешното разпоредително заседание по чл. 248, ал. 1 от НПК. Да се даде ход на разпоредителното заседание. Поддържам това, което каза адвокатът ми.

СЪДЪТ, след съвещание, с оглед изразеното становище на страните намира, че са налице основанията за даване ход на разпоредителното заседание за разглеждане на въпросите, визирани в чл. 248, ал. 1 от НПК.

По отношение на така депозираните молби от името на пострадалите лица Г. Ш. и К. Х. съдът, след съвещание намира, че същите са своевременно подадени, а именно до започване на разпоредителното заседание. Въпросните лица са активно процесулно легитимирани да се конституират в качеството си на частни обвинители по делото. Молбите съдържат всички необходими законови реквизити. В този смисъл съдът намира, че следва да бъдат конституирани пострадалите Г. К. Ш. и К. К. Х. в качеството им на **ЧАСТНИ ОБВИНИТЕЛИ** по делото, които в това производство, по тяхно изрично волеизявление, ще бъдат представлявани от упълномощените от тях повереници - адв. Г. и адв. К., първият от които се явява днес.

Ето защо и съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

КОНСТИТУИРА в качеството им на **ЧАСТНИ ОБВИНИТЕЛИ** Г. К. Ш. и К. К. Х., които ще се представляват от адв. Г. и адв. К., като в днешното съдебно заседание се явява адв. Г..

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМИЯ:

К. Н. Л. - роден на *** г. в гр. П., живущ в с. С., област П., ул. ****, б., български гражданин, с висше образование, неженен, работещ, неосъждан, ЕГН *****.

ПОДСЪДИМИЯТ Л.: Получил съм препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от седем дни и съм запознат с обвинението, което ми е повдигнато.

На подсъдимия СЕ РАЗЯСНИХА правата по чл. 55 от НПК, както и правото да участва в обсъждането на въпросите в разпоредително заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ Л.: Разяснени са ми правата и съм наясно с тях.

СЪДЪТ разясни на страните разпоредбата на чл. 248, ал. 3 от НПК, а именно, че в съдебно заседание на първоинстанционния, въззивния и касационния съд не могат да се правят възражения за допуснати нарушения на процесуалните правила по ал. 1, т. 3, които не са били поставени на обсъждане в разпоредителното заседание, включително по почин на съдията-докладчик.

СЪДЪТ разясни на страните правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОР: Нямам отводи към състава на съда, нямам доказателствени искания.

АДВ. Г.: Също нямам отводи към състава на съда. Нямам доказателствени искания.

АДВ. П.: Също нямам отводи към състава на съда. Искам да представя писмени доказателства, като представям екземпляр от тях на останалите страни, а именно: характеристика от директора на училището, в което работи като психолог моят подзащитен, както и една епикриза, от която е видно, че същият е изпаднал в депресивно състояние след случилото се. Ще представя същите и на съда при обсъждане на въпросите на чл. 248 от НПК.

ПОДС. Л.: Също нямам отводи към състава на съда. Присъединявам се

към казаното от защитника ми.

ПРОКУРОР: Ще взема становище по така представените писмени доказателства от защитата при обсъждане на въпросите по чл. 248 от НПК.

СЪДЪТ, след съвещание

О П Р Е Д Е Л И

ПРИСТЪПИ СЕ към обсъждане на въпросите, визирани в чл. 248, ал. 1 от НПК.

ПРОКУРОР: Уважаема госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че настоящото дело е родово и местно подсъдно на Окръжен съд – Пловдив. Няма основания за спиране и прекратяване на наказателното производство. Няма допуснато в хода на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия, на пострадалата или на нейните наследници. Доколкото ми е известно по сведения на подсъдимия и неговия защитник, налице са условията за разглеждане на производството по реда на съкратено съдебно следствие по реда на Глава 27 от НПК. Няма основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или на съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Към настоящия момент считам, че взетата мярка за процесуална принуда по отношение на подсъдимия следва да остане в сила. Да се приемат представените от защитата на подсъдимия писмени доказателства като относими към характеристикните данни за него. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Моля да насрочите делото за разглеждане днес по реда на глава 27 от НПК, ако такова искане бъде направено от подсъдимия и защитата му.

АДВ. Г.: Също считам, че делото е подсъдно на Окръжен съд – Пловдив. Няма основания за спиране и прекратяване на наказателното производство. Не считам, че е допуснато на фаза досъдебно производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права както на обвиняемия, така и

на пострадалите.

Доколкото разбрах има основание и ще бъде направено предложение за разглеждане на делото по реда на глава 27 от НПК. Не считам, че следва делото да се разгледа при закрити врати, привличането на резервен съдия или на съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Считам, че така взетата мярка за процесуална принуда по отношение на подсъдимия е адекватна. По отношение на искането на защитата за събиране на нови доказателства, моля да приемете тези, които представи колежата П. днес. Не считам, че делото следва да се насрочва в съдебно заседание с призоваване на лицата, посочени в списъка към обвинителния акт.

АДВ. П.: Уважаема госпожо Председател, делото е подсъдно на Окръжен съд - Пловдив. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не са допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия, пострадалата и нейните наследници.

Налице са основанията за разглеждане на делото по реда на Глава 27 НПК, в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК, като от името на подзащитния ми правим такова искане. Не е нужно делото да се разгледа при закрити врати, привличането на резервен съдия или на съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Считам, че мярката за неотклонение следва да остане същата. Представям като доказателства два документа, а именно: Здравна епикриза и характеристика по отношение на подсъдимия, които моля да приемете като писмени доказателства по делото. Моля да разгледате делото в настоящото съдебно заседание по реда на глава 27 от НПК без призоваване на свидетелите и вещите лица. В този смисъл моля за Вашето определение.

ПОДС. Л.: Поддържам изложеното от моя защитник по всички въпроси на чл. 248, ал. 1 от НПК. Самостоятелно становище по тях няма да взема. Наясно съм с процедурата на Глава 27 от НПК. Желая делото да се разгледа по този ред.

ПРОКУРОР: Законосъобразно е искането на подсъдимия и неговия

защитник и считам, че са налице законовите предпоставки за това.

АДВ. Г.: Считам, че са налице законовите предпоставки по така направеното искане.

Съдът се оттегли на тайно съвещание за произнасяне по така направените искания от страните.

Съдът, след съвещание, като обсъди доводите на страните, намира следното:

Делото е подсъдно на Окръжен съд - Пловдив.

На второ място, не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство по делото, поради липса на посочените от законодателя предпоставки за това.

На трето място, съдът обаче намира, че в хода на досъдебното производство е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване процесуалните права на подсъдимия Л., свързано с пороци, допуснати при изготвянето на обвинителния акт.

Производството по делото е образувано по повод внесен обвинителен акт от Окръжна прокуратура - Пловдив, с който е повдигнато обвинение против К. Н. Л., за извършено престъпление по чл. 343, ал.3, пр. последно, б. "б", пр. 1, вр. ал.1, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. Изготвеният обвинителен акт е съставен в разрез с изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК, тъй като в обстоятелствената му част е налице непълнота в описанието на фактическата обстановка, приета от прокурора. Безусловното спазване на изискванията, предвидени в цитираната разпоредбата, освен, че произтича от императивния характер на същата и от изчерпателно изброените в нея обстоятелства, които следва да съдържа обвинителният акт, но има важно значение и поради факта, че внесенят в съда обвинителен акт определя фактическите рамки, в които протича съдебното производство. Сред обстоятелствата, подлежащи на задължително отразяване в обвинителния акт, са фактическите данни, изпълващи състава на всяко конкретно престъпление, за което обвиняемият е привлечен да отговаря. Съгласно Тълкувателно решение № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС "главното предназначение на обвинителния акт е да

формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване правото на защита", като в обвинителния акт прокурорът задължително трябва да посочи фактите, които обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в неговото осъществяване. Липсата на изложени факти от тази категория, съгласно цитираното по-горе решение, съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, защото при всяко положение води до ограничаване правата на страните в съдебното производство. Следователно винаги, когато се преценява съдържанието на обстоятелствената част на обвинителния акт, трябва да се отчита дали установените в нея липса или непълнота на факти се отнасят до съставомерните признаци на деянието и участието на обвиняемия в него.

В конкретния случай в обстоятелствената част на внесения в съда обвинителен акт липсва пълноценно изразяване тезата на обвинението относно приетата фактическа обстановка, очертаваща деянието, в извършването на което е обвинен Л..

В обстоятелствената част на обвинителния акт е посочено единствено, че подс. Л. предприел маневра „завой на ляво“, преминавайки през разделителния остров между източното и западното платно, когато възприел пешеходката, която пресичала трите пътни ленти за движение на източното платно. Неясно обаче остава обстоятелството към момента, в който МПС на Л. е навлязло в кръстовището, къде въобще се е намирала пешеходката /евентуално предприела ли е пресичане и къде на пътното платно се е намирала в този момент/. Не е налице отразяване и на точното местоположение на пешеходката на пътното платно в момента, в който държавното обвинение е приело, че водачът я е възприел и е предприел екстрено спиране. Липсват факти и относно скоростите на движение на двамата участници в процесното ПТП, мястото на удара, времето на придвижване до това място от момента, в който водачът е могъл да възприеме пешеходката и да реагира, възможността подсъдимият да възприеме пешеходката евентуално в един по-ранен момент и да реагира своевременно /при все че обвинението му е за закъсняла реакция/ - както и конкретизация на този момент, с посочване на конкретни величини, местоположение на пътното платно на двете тела, чиито траектории са се пресекли впоследствие,

скорости и пр. Твърди се също, че пострадалата също е допринесла за настъпилото последствие, предприемайки пресичане, без да съобрази приближаващото превозно средство, като не е посочено къде точно се е намирало превозното средство към момента, в който пострадалата е предприела въпросното пресичане, респ. могли ли са двамата участници да се възприемат взаимно, респ. какви са били опциите за избягване на произшествието. Тази непълнота хармонира с вече отразената липса на отразяване кога водачът е могъл да възприеме пешеходката, на какво разстояние от мястото на удара водачът е могъл да стори това, къде се е намирала същата в този момент, на какво разстояние от мястото на удара Л. е задействал спирачната система, както и ако е закъснял със задействането на спирачната система /от момента, в който е могъл да възприеме пресичащата пешеходка/, какви са били причините за това от техническа гледна точка и пр.

На следващо място, във вина на последния е вменено нарушаването на няколко разпоредби на ЗДвП, а именно чл.116, чл.119, чл.120, ал.1, т.2 и чл.20, ал.2 от посочения нормативен акт.

В разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, запълваща бланкетната норма на чл. 343, ал. 1, б. "в", вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, се съдържат две напълно различни хипотези: а) „задължение за движение със скорост, съобразена с атмосферните условия, релефа на местността, състоянието на пътя, характера и интензивността на движението, маркировката, състояние на водача и други обстоятелства, които имат значение за безопасността на движението; б) другото задължение е за намаляване на скоростта или за спиране на пътното превозно средство в случаите, когато възникне внезапна опасност за движението. Намаляването на скоростта е в зависимост от характера и степента на опасността. Колкото опасността за движението е по-голяма, толкова скоростта трябва да бъде по-малка, за да може тя да бъде преодоляна. Спирането на пътното превозно средство се налага при пътни условия и ситуации, когато движението дори и с минимална скорост създава опасност за настъпване на транспортно произшествие. В този смисъл е ТР № 28 от 28.11.1984 г. по н. д. № 10/1984 г., ОСНК, според което „основно правило за скоростта на движение по пътищата е чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. В него са посочени факторите на пътната обстановка, с които водачът на пътното превозно средство е длъжен да се съобразява, за да избере съобразена скорост

за движение”.

В обстоятелствената част на обвинителния акт обаче липсва фактическо отразяване, още по-малко разграничаване на възприетите от прокурора нарушения на правилата за движение, предвидени в чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и причинната връзка между същите и настъпилия съставомерен резултат. Тук следва да се има предвид, че тези текстове съдържат различни фактически състави, а в обстоятелствената част на обвинителния акт липсва конкретно и изчерпателно отразяване на фактите, изпълващи което и да било от тези две, вменени във вина нарушения на правилата за движение /съотв. в изр. 1 и 2 от чл.20, ал.2 на ЗДвП/, респ. причинната връзка между вменените нарушения и настъпилия съставомерен резултат /как се съотнасят същите спрямо настъпилото ПТП, респ. престъпното последствие/. Така държавното обвинение посочва, че скоростта на Л. /от 25 км/ч/ била технически несъобразена с характера и интензивността на движението в този момент, което преповтаря някои от изискванията на чл.20, ал.2, изр.1 от ЗДвП, но е следвало да се посочи какъв е бил конкретният характер и интензивност на движението, налагащи по-ниска скорост от тази, с която водачът е управлявал превозното средство, респ. каква е била тогава технически съобразената, щом е обвинен Л., че я е надвишил. С други думи, липсва фактическа яснота относно режима на скоростта на водача и неговото съотнасяне към факторите на пътната обстановка, как същият се е отразил върху реализираното последствие и пр. Конкретизирането на техническите условия на конкретната пътнo-климатична обстановка, с които водачът е бил длъжен да се съобрази, избирайки друга, по-ниска скорост от скоростта, с която е управлявал, е било задължително, предвид, че му е вменено и нарушение на чл. 20, ал. 2, изр.1 от ЗДвП - управление с технически несъобразена скорост. За да е налице нарушение на правилата за движение, визирани от разпоредбата на чл. 20, ал. 2, изр. 1 от ЗДвП, обвинението следва да съдържа след констатиране на началния момент на възникване на опасността за водача, дали скоростта, с която подсъдимия е управлявал моторното превозно средство, е съобразена с конкретните пътни условия и ако не е съобразена, каква е съобразената скорост при конкретната пътна обстановка, което е от съществено значение за отговорността на водача.

Уместно е да се уточни, че описаното на стр. 4 - 5 заключение на назначената автотехническа експертиза не е част от необходимото посочване

на обстоятелствата, при които е настъпило пътното-транспортно произшествие и е осъществено инкриминираното поведение. Самото възпроизвеждане на заключенията на назначените по делото експертизи не може да се приеме като обвинителна теза, тъй като съобразно разпоредбите на чл. 154 от НПК те нямат задължителен характер и могат да бъдат кредитирани или не от съда или прокуратурата /в конкретния случай държавното обвинение дори не е посочило дали споделя експертните становища/. Експертното заключение в наказателното производство е само способ за доказване, който се използва за изясняване на определени обстоятелства по делото, когато са необходими специални знания от определена област. В този смисъл, възпроизведеното подробно в обвинителния акт заключение на назначена по делото експертиза не е част от необходимото посочване на обстоятелствата, при които е настъпило пътното-транспортното произшествие и е осъществено инкриминираното поведение. Прокурорът е този, който следва да проучи събраните по делото доказателства и експертизите и да прецени дали ще възприеме изводимата от тях информация, а ако реши това – е безусловно задължен да я изложи по подходящ начин в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Посочените пороци, допуснати в първата фаза на процеса, касаещи обвинителния акт съдът намира за съществени, понеже от една страна са лишили подсъдимия от възможността да разбере в какво точно е обвинен и да узнае всички онези обстоятелства, с които е свързана претендираната наказателна отговорност, за да може адекватно да се защити и от друга страна – са в разрез с императивните изисквания на чл. 246, ал. 2 от НПК. С други думи, така внесенят обвинителен акт не би могъл да изпълни процесуалната си роля да очертае фактическите и юридическите параметри на обвинението, по което съдът следва да се произнесе. Допуснатите пропуски при изразяване на обвинителната постановка относно релевантната за описване на инкриминираното деяние фактология е особено съществено процесуално нарушение, доколкото подсъдимият, а също и съдът са поставени в невъзможност да проучат обвинителна теза в пълнота.

Тези пороци на следващо място са отстранени, като биха могли да бъдат отстранени чрез изготвянето на нов обвинителен акт, който да отговаря на изискванията на чл. 246 от НПК, в който да се опишат в необходимата

степен всички признаци на престъпния състав на вмененото престъпление.

Изложеното е основание за прекратяване на съдебното производство по делото и връщане делото на прокурора за отстраняване на посочените пороци.

По отношение на т. 4 на чл. 248, ал. 1 от НПК, то с оглед становището на съда по въпросите на т. 3, намира, че понастоящем не са налице основания за разглеждане на делото по реда, поискан от страна на подсъдимия и неговия защитник, като няма пречка съдът да извърши нова преценка относно този въпрос, в случай, че настоящото определение на съда бъде ревизирано от по-горната съдебна инстанция или делото бъде внесено с нов обвинителен акт.

Съдът на следващо място намира, че не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, нито пък за привличане на резервен съдия, съдебен заседател, за назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник, както и за извършване на съдебни следствени действия по делегация.

Относно мярката за процесуална принуда, взета спрямо подсъдимия Л., която е „Парична гаранция“ в размер на 1 000 лева, съдът намира, че понастоящем същата е законосъобразна и не се налага нейното изменение или отмяна, поради което и следва да бъде потвърдена. Не са налице нови обстоятелства понастоящем, които да са от такова естество, че да обуславят ревизиране мярката за процесуална принуда.

По отношение на направеното искането на защитата за приобщаване на писмени доказателства, то съдът намира, че с оглед становището си по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК, понастоящем същите следва да бъдат върнати на подсъдимия и неговия защитник, като няма пречка същите да бъдат представени отново.

Съдът намира, че понастоящем с оглед становището на съда по т. 3 на чл. 248 ал. 1 от НПК не следва да бъде насрочвано съдебно заседание с призоваване на всички свидетели и вещи лица по делото, а така също и с оглед направеното искане от защитата и подсъдимия за протичане на производството по реда на Глава 27 от НПК, в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК.

С оглед процесуална икономия обаче съдът намира, че следва да бъде

определена резервна дата с участие на страните по делото, в случай на ревизиране на настоящото определение от горната инстанция.

С оглед изложеното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДЕЛОТО Е ПОДСЪДНО на Окръжен съд - Пловдив.

НЕ СА НАЛИЦЕ основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

НЕ СА НАЛИЦЕ понастоящем основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

НЕ СА НАЛИЦЕ основания за разглеждане на делото при закрити врати, за привличане на резервен съдия, съдебен заседател, за назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник, както и за извършване на съдебни следствени действия по делегация.

НЕ СА НАЛИЦЕ понастоящем основания за събиране на други доказателства, поради което и следва да бъдат върнати представените от страна на защитата писмени документи.

ПОТВЪРЖДАВА взетата по отношение на подсъдимия К. Н. Л. мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 1000 лева.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство, поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимия К. Н. Л. и ВРЪЩА делото на Окръжна прокуратура - Пловдив за отстраняването им. ДА СЕ ИЗГОТВИ нов обвинителен акт, който да отговаря на изискванията на чл. 246 от НПК, съгласно изложеното в мотивната част на настоящото определение.

ВРЪЩА на подсъдимия и неговия защитник представените от тяхна страна в днешното съдебно заседание писмени доказателства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта по чл. 248, ал. 1, т. 3 и т. 6 от НПК подлежи на обжалване и протест по реда на глава 22 от НПК пред Апелативен съд - Пловдив в седмодневен срок, считано от днес.

ПРЕДЛАГА на страните резервна дата за разглеждане на делото в

следващо съдебно заседание, а именно - 19.10.2022 г.

АДВ. П. /реплика/: Госпожо съдия, до 23.10.2022 г. ще съм в чужбина.

Предвид изявлението на адв. П., Съдът

ОПРЕДЕЛЯ резервна дата и час за следващо съдебно заседание по делото на 24.10.2022 г. от 13,30 часа, за която дата и час подсъдимият и неговият защитник, както и частните обвинители и адв. К. да се считам за редовно уведомени от днес чрез адв. Г..

АДВ. П. /реплика/: Госпожо съдия, ако не успея да се върна до тогава в България, своевременно ще депозирам молба по делото за невъзможността ми да се явя.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 15,20 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____